

בש"פ 4996/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4996/17

לפני:
ה המבקש:

כבוד הרשות ליאת בנמל
פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. לפניה בקשה למתן ארכה להגשת בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו מיום 1.3.2017.

פסק הדין ניתן בערעור שהגיש המבקש על פסק דין של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו בו הורשע המבקש במעשה מגונה ובהטרדה מינית, ובгинך הושת עליו עונש של חמישה חודשים מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילתו מלאהציק רשיון נהיגה לרכב ציבורי למשך שניים-עשר חודשים, וכן עונשי מאסר מותנים ופיזי לנפגעתה העבירה. המבקש השיג תקופה על הכרעת הדין ועל גזר הדין, אך נוכח הערות והמלצת השופטים חזר בו מן הערעור על הכרעת הדין. אשר לערעור על גזר הדין - קיבלו הצדדים את המלצת מותב השופטים ונתנו הסכמתם לכך שבפסק דין יקבע כי תקופת המאסר, אשר תרוצה בעבודות שירות, תופחת לארבעה חודשים, ותקופת פסילתו של המבקש מלאהציק רשיון נהיגה תופחת לתשעה חודשים (מיום מתן גזר הדין בבית משפט השלום).

המועד להגשת בקשה רשות ערעור על פסק דין החל ביום 18.4.2017, והבקשה שלפניו הוגשה ביום

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

20.6.2017, דהינו חודשיים לאחר חלוף המועד להגשת ההליך.

בבקשה טוען כי בשל "מחלקות מהותיות" בין מבקש לבין בא-כוכו "ומתנה לתשובהה" - "חמק מידיעתו" המעוד להגשת בקשה רשות ערעור על פסק הדין. כן טוען המבקש כי המועד להגשת ההליך הערורי לא היה ידוע לו, וכי עורך דין הנוכחי נתן עליו את הייצוג ביום 4.6.2017. לעניין סיכוי ההליך טוען המבקש כי בית המשפט המחויז לא נתן בפסק הדין משקל מספק לנסיבותו האישיות (למצבו הרפואי, הכלכלי והמשפחתי) וכי היה עליו להקל בעונשו במידה נוספת.

להשלמת התמונה אצין כי בפסק דין של בית המשפט המחויז נקבע כי המבקש יתחיל את עבודות השירות ביום 9.5.2017, וכי הארכה להגשת ההליך הערורי הتبקשה עד ליום 11.7.2017. רק ביום 27.6.2017 הגיע המבקש הודעה (אשר התקבלה לרישום והועברה לטיפול היום) בה הודיע כי הוא צפוי להתחליל את עבודות השירות ביום 29.6.2017. נכון הודעה זו ולאחר בדיקה נמצא כי המבקש הגיע לבית משפט זה ביום 30.4.2017 בקשה לעיכוב ביצוע עבודות השירות, וביום 7.5.2017 אכן עוכב ביצוע המאסר בדרך של עבודות שירות עד ליום 29.6.2017.

2. לאחר שיעוני בבקשתו ובכל החומר שבתיק וشكلתי בדבר, הגעתו לכל מסקונה כי אין מקום להיעתר לבקשתו.

אמת המידה אשר על פיה נבחנת בקשה לממן ארוכה להגשת הליך ערורי פלילי - "טעם ממש המניח את הדעת" לאיחור - אמנים מוקלה מזו הנוגגת עימנו בבקשתו ארוכה להגשת הליכים אזרחים ומנהליים (ראו ענין אגבריה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.8.2014) (להלן: ענין אגבריה)). יחד עם זאת, אין בכך כדי לסתות מן הכלל לפיו גם בהלים פליליים יש להקפיד על הגשת ההליך ערורי במועד, וזאת נוכח עקרון סופיות הדין והצורך בהצבת גבול להימשכות הליכים כמו גם האינטנס של הצד שכנגד ושל הציבור בכללותם לחיזוק הוודאות והיציבות המשפטית. בהתאם לפסק כי ארוכה לא תנתן כדרך שבשגרה, וכי בבחינת קיומו של "טעם ממש המניח את הדעת" לאיחור בהגשת ההליך יש לשקו, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; את מהות ההליך העיקרי ואת סיכויי הלאוראים. יודגש בהקשר זה כי אין מדובר ב"רשימה סגורה" של שיקולים וכי כל מקרה ראוי לו להיבחן לגופו על יסוד הנסיבות הקונקרטיות הרלבנטיות (ראו ענין אגבריה לעיל, והאסמכתאות המובאות שם).

בעניינו הבקשה הוגשה כחדשיים לאחר שהמועד להגשת ההליך חלף, כך שמשך האיחור ממשמעותו. ההסבר שסיפק המבקש לאיחור זה רחוק לטעמי מלאה את הדעת. המבקש - אשר אף לא צירף לבקשתו תצהיר ל testimony בעבודות הנטענות בה - טוען כי המטען "لتשובות" מבאת כוחו, כי לא ידע מהו פרק הזמן להגשת ההליך, וכי זה "חמק" ממנו. לא נטען, ומילא לא הוכיח, כי המבקש פעל בשקייה המתבקשת לבירור פרק הזמן הקבוע בדיון להגשת ההליך הערורי וכי בירר נטען זה עם בא-כוכו ההליך קמא או עם מאן דהוא אחר. עוד לא הובהר מדוע רק ביום 4.6.2017 סוכם על "יצגו בידי" בא-כוכו הנוכחי, וקשה להתעלם גם מכך שגם נטילת הייצוג ועד למועד הגשת הבקשה חלפו שבועיים וחצי והתקבשה ארוכה של שלושה שבועות נוספים. כן יש ליתן את הדעת לכך שב恰恰לה מיום 7.5.2017, אותה לא צירף המבקש לבקשתו הנוכחיית, ציין כי השופט הנדל מפורשות כי איןנו מוצא לנכון לדון בשאלת מתן ארוכה להגשת ההליך ערורי. דהיינו כבר באותו מועד - אשר חל שבועיים וחצי לאחר שהמועד להגשת ההליך הערורי חלף - ידע המבקש (אשר יציג עצמו באותו מועד) כי הגשת ההליך ערורי כפופה לממן ארוכה מתאימה, אך הגיע את בקשתו בעניין רק כשישה שבועות לאחר מכן (ואף לא ציין האם כלל נערכה פניה בעניין לסניגוריה הציבורית, וראוי ההחלטה

הנזכרת).

לכל האמור אוסיף כי לאחר עיון בחומר שלפני ועל פני הדברים נראה כי סכוי ההליך שהגשותו מתבקשת אינם תומכים אף הם במתן הארכאה, שכן ההליך שהגשותו מתבקש הוא הליך "ערעורי" "בגלגול שלישי" אשר נראה כי איןנו מעורר שאלת משפטית החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש. בפרט אמרורים הדברים בהתחשב בכך שפסק הדין עלי נסב ההליך ניתן בהסכמה הצדדים.

מטיעמים אלו אינם מוצאת להיעתר למボקש, והבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשע"ז (28.6.2017).

ליאת בנמלן
רשות
